

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/71/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206664
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2118206664.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: T. T., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y., o zaplatenie 783,71 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd **z r u š u j e** platobný rozkaz Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/71/2018-35 zo dňa 12. 09. 2018, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trnava, č. k. 12Csp/71/2018-39 zo dňa 21. 09. 2018, v plnom rozsahu.
- II. Žalovaný je **p o v i n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 641,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 641,21 Eur od 06. 01. 2016 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.
- IV. Súd **p r i z n á v a** žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 63,64 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 10. 08. 2018 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 783,71 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 22 % ročne zo sumy 656,35 Eur od 06. 01. 2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 744,91 Eur od 06. 01. 2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30. 06. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou žalobcu. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s., v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť žalobcu sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 30. 03. 2015 uzavrel právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému viazaný spotrebiteľský úver vo výške 689 Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 18 mesačných splátok vo výške 47,79 Eur so splatnosťou prvej splátky 15. 04. 2015. Podľa bodu 14.1 časti 1. úverovej zmluvy žalovaný súhlasil s tým, aby veriteľ

poukázal peňažné prostriedky z úveru predajcovi, ktorý žalovanému predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu veriteľ poskytol žalovanému úver tak, že dňa 31. 03. 2015 uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný právnenému predchodcovi žalobcu len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 47,79 Eur. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného vyhlásil právny predchodca žalobcu dňa 05. 01. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Žalovaný má teda voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 783,71 Eur (656,35 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 71,06 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 17,50 Eur z titulu dlžného poistného z úveru; 38,80 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 22,00 % ročne zo sumy 656,35 Eur od 06. 01. 2016 až do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 744,91 Eur od 06. 01. 2016 do zaplatenia (žalobca si neuplatňuje úroky z omeškania zo sumy nákladov spojených s uplatneným pohľadávky).

3. Podľa článku 17 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 1215/2012“) vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnú v splátkach alebo zmluvu o akejkoľvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

4. Podľa článku 18 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

5. Podľa článku 62 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

6. Podľa článku 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 593/2008“) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

7. Z dôvodu, že žalobca má sídlo na území Francúzskej republiky a žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, a teda ide o konanie s cudzím prvkom, musel súd skôr, ako začal konať vo veci samej, vyriešiť otázku právomoci súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a následne otázku, aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie uplatneného nároku žalobcu. Nakoľko ide o občianskoprávnu vec, pričom konanie bolo začaté podaním žaloby na tunajší súd dňa 10. 08. 2018, právomoc súdu sa spravuje Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom v zmysle vyššie citovaného článku 17 ods. 1 písm. b), článku 18 ods. 2 v spojení s článkom 62 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 súd ustálil, že súdy Slovenskej republiky majú právomoc na konanie v predmetnej veci, keď zároveň tunajší súd je vzhľadom k bydlisku žalovaného miestne príslušným súdom na konanie. Rozhodným právom v prejednávanej veci je s poukazom na článok 6ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 593/2008 právo Slovenskej republiky.

8. Podľa § 265 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor.

9. Podľa § 266 ods. 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

10. Podľa § 266 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu.

11. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/71/2018-35 zo dňa 12. 09. 2018, v spojení s opravným uznesením, č. k. 12Csp/71/2018-39 zo dňa 21. 09. 2018, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto súd vo výroku I. tohto rozsudku platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu.

12. Žalovaný sa v mieste bydliska nezdržiava, žaloba mu bola doručená v zmysle § 116 Civilného sporového poriadku. K žalobe sa nevyjadril, skutkové tvrdenia nepoprel, dôkazy neoznačil.

13. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b) CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

14. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s.) a žalovaný uzavreli dňa 30. 03. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver na financovanie predmetu kúpy špecifikovanom v zmluve vo výške 689 Eur. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v mesačných splátkach vo výške 47,79 Eur pri počte splátok 18. Splátky boli splatné 15. deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dohodnutá na deň 15. 04. 2015, konečná splatnosť úveru na deň 15. 09. 2016. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 22,00 % p. a., ročná percentuálna miera nákladov vo výške 24,37 % a priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 34,42 %. Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť, bola určená na sumu 815,22 Eur. Poplatok za poistenie bol určený vo výške 5,52 %. Žalovaný poskytnutý úver čerpal, na zmluvu plnil sumu vo výške 47,79 Eur. Právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 05. 01. 2016. S účinnosťou ku dňu 01. 07. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti právneho predchodcu žalobcu a spoločnosti žalobcu.

15. Podľa § 488 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

16. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

17. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

20. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

21. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej

platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

22. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

23. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

27. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

28. Podľa § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka

32. Podľa § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu. Základná

úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) platná od 06. 01. 2016 bola vo výške 0,05 %.

33. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná len sčasti.

34. Najskôr je potrebné uviesť, že zmluvný vzťah účastníkov založený na základe predmetnej zmluvy o úvere spadá pod úpravu Zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, pričom súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by aplikáciu Zákona o spotrebiteľských úveroch vylučovali, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení Zákona o spotrebiteľských úveroch.

35. Strany sporu uzavreli úverovú zmluvu, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy právny predchodca žalobca poskytol žalovanému z titulu úveru sumu 689 Eur a žalovaný sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a spotrebiteľom však neobsahuje náležitosti požadované Zákom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, konkrétne podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je uvedená len jedna suma splátky, a to v sume 47,79 Eur mesačne k 15. dňu v kalendárnom mesiaci, t. j. nie je uvedená výška splátky v členení na istinu, úrok a poplatky, príp. poistenie, ktoré bolo v zmluve uvedené spôsobom 5,52 %. Zákom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho platbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keď z iných ustanovení zmluvy vyplýva výška úrokov a poplatkov. Citované ustanovenie má za cieľ v zrozumiteľnej forme informovať spotrebiteľa, ako bude s jeho splátkou naložené a najmä, aká časť úveru bude ňou splatená, okrem odplaty veriteľa. Uvedené údaje zmluva uzatvorená medzi stranami neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy.

36. Rovnako v zmluve chýba aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď v zmluve sa uvádza len dátum konečnej splatnosti úveru, a to 15. 09. 2016. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú špecifikáciu doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

37. Súd tiež uvádza, že podstatnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch je tiež údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. V zmluve sa síce nachádza údaj, že celková čiastka k zaplaceniu činí 815,22 Eur, avšak tento údaj nezodpovedá súčtu 18-tich splátok po 47,79 Eur. Z uvedeného vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ pri uvedených podmienkach zaplatiť, je suma 860,22 Eur (t. j. 18 x 47,79 Eur), teda viac ako je uvedené v úverovej zmluve. Nakoľko údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je nesprávny, nie je možné považovať tento

údaj za v zmluve uvedený. Navyiac nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, zavádza spotrebiteľa.

38. Pokiaľ ide o údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ani tento nie je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený pravdivo. V zmluve sa uvádza, že ročná percentuálna miera nákladov činí 24,37 %. Podľa výpočtu vykonaného súdom pri výške poskytnutého úveru 689 Eur, počte splátok 18 a mesačnej splátky vo výške 47,79 Eur sa ročná percentuálna miera nákladov rovná 33,43 %-ám. Z uvedeného potom vyplýva, že ročná percentuálna miera nákladov uvedená v zmluve vo výške 24,37 % je potom uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa.

39. Z predložených listinných dôkazov pripojených k žalobe nie je preukázané, že pri poskytnutí úveru konal právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou, resp. že z jeho strany neprišlo k hrubému porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (keď veriteľ/ právny predchodca žalobcu je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov); žalobca totiž nepredložil žiadny doklad o posudzovaní spôsobilosti dlžníka splácať úver.

40. Nakoľko v zmluve neboli splnené základné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f), písm. j) a písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmluve bola nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa a zároveň právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou pri uzatvorení zmluvy, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b), písm. d) a ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. To znamená, že žalobca (ktorý je v konaní aktívne vecne legitimovaným z dôvodu právneho nástupníctva po pôvodnom dodávateľovi) tak nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, poplatkov za poistenie, ani iných poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutého úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 689 Eur a na tento zaplatil celkom sumu 47,79 Eur, súd mu vo výroku II. tohto rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi zvyšnú časť peňažných prostriedkov v sume 641,21 Eur a vo zvyšnej časti žalobu vo výroku III. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

41. Súd vo výroku III. rozsudku zamietol aj návrh v časti uplatneného poistného vo výške 17,50 Eur, keď pre uzavretie poistnej zmluvy je v zmysle citovaného ustanovenia § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka obligatórnou náležitosťou jej písomná forma. V danom prípade pre uzavretie zmluvy o úvere bola písomná forma zachovaná iba v časti uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je tzv. formulárovou zmluvou, keď údaje o poistení boli súčasťou predtlaču zmluvy, preto nemožno mať za to, že došlo k písomnému uzavretiu poistnej zmluvy.

42. Súd zároveň zamietol žalobu aj v časti, v ktorej žalobca požadoval od žalovaného zaplatenie celkových nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ktoré špecifikoval vo výške 38,80 Eur. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú spravidla trov vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu, ktoré sa musia týkať splatnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Uvedené náklady však nie je možné považovať za konkrétne náklady, ktoré vznikli v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky, nakoľko žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne výdavky mu v súvislosti s uplatnením žalovanej pohľadávky voči žalovanému vznikli. Navyše, žalobca vynaloženie uvedených nákladov žiadnym spôsobom nepreukázal, keďže nepreukázal, aké konkrétne úkony súvisiace s uplatnením žalovanej pohľadávky vykonal. Z uvedeného dôvodu nepreukázania účelnosti a dôvodnosti vzniku nákladov spojených s uplatnením pohľadávky súd žalobu v tejto časti vo výroku III. rozsudku zamietol.

43. Čo sa týka úroku z omeškania, žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 06. 01. 2016, nakoľko k zosplateniu úveru došlo ku dňu 05. 01. 2016. Vychádzajúc z uvedeného má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne (5 + 0,05). Keďže súd dospel k záveru, že opodstatnená je požiadavka žalobcu len na zaplatenie sumy 641,21 Eur, bolo možné

priznať žalobcovi nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania len z tejto sumy. Žalovaný sa dostal do omeškania s peňažným plnením dňa 06. 01. 2016. Žalobca má tak popri dlžnej istine aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 641,21 Eur od 06. 01. 2016 do zaplatenia.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za dôvodnú len v časti o zaplatenie sumy 641,21 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z sumy 641,21 Eur od 06. 01. 2016 do zaplatenia, preto jej vo výroku II. rozsudku vyhovel a vo zvyšku žalobu vo výroku III. rozsudku zamietol.

45. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, keď hrubý úspech žalobcu predstavuje 81,82 % ($641,21 \times 100 / 783,71$), hrubý úspech žalovaného predstavuje 18,18 % ($100 - 81,82$), potom čistý úspech žalobcu činí 63,64 % ($81,82 - 18,18$). O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Súd podľa § 257 CSP výnimočne neprizná úspešnej strane náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Predpokladom výnimočného použitia tohto ustanovenia je, aby išlo o prípad hodný osobitného zreteľa. Ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za úspech v konaní. Je odôvodnená tam, kde by strohá aplikácia ustanovenia o náhrade trov konania mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcej tvrdosti. Výnimočnosť prípadu môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci, ale i v okolnostiach na strane strán konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia individuálnych okolností konkrétnej veci. Týmito okolnosťami môžu byť dôvody osobné, majetkové a sociálne pomery strán konania, dôvody uplatnenia nároku na súde, či postup strany v konaní.

52. Nakoľko súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mohol výnimočne postupovať v zmysle § 257 CSP, a nepriznať náhradu trov konania žalobcovi, pričom ani žalovaný takéto dôvody neuviedol, rozhodol súd o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku IV. tohto rozsudku a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 63,64 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.